

eventual, și a celerajului. „Mina” scenografului e mult mai vizibilă, dar, după părerea mea, nu în bine profuziunea de draperii albe (foarte de modă, de la o vreme, și amintind, cînd cu rost, cînd fără, filistinele huse proteguitoare de mobilă „scumpă”), cele două tube din ale căror plinii se revarsă valuri de nylon, melonul etc. nu au mai nimic de-a face nu numai între ele — deși probabil au fost combinate „ca să facă frumos împreună” —, dar nici cu fibra aspră ori tandră a cuvintelor povestind despre mare, și furtună, și iubire. Scîndura goală a scenei ar fi fost de departe preferabilă. În afară de acela al autorului, singurele nume care apar la loc de cinste în program sînt Lucia Mureșan și Emil Hossu. Perfect justificat, de altfel, căci fie și simpla memorare a unui text atît

de dificil cere un efort deloc negliabil. Dar să spuî inteligent și totodată pasionat versurile lui Elytis, să le dezvălui nu doar înlăntuirea sintactică, dar și „sensul secund”, nu doar parfumul și culoarea, ci și cultura subiacentă — iată o adevărată probă de foc. Cei doi actori o trec cu — chiar dacă nu egal — succes: Lucia Mureșan — frazînd impecabil, mulîndu-și interpretarea pe sinuozitățile ideii poetice, alternînd identificarea și distanțarea, rostînd ireproșabil; Emil Hossu — aborîndu-și partitura „în forță” (cu riscul, nu întotdeauna depășit, al estompării nuanțelor și al rătăcirii firului logic), dar și cu un anume patos adolescentin, trădînd uneori neofitul, însă emoționînd oricum.

Alice GEORGESCU

„Rampa”,
acum 50
de ani
aprilie
1936

Din turneu, Tănase trimite „vederi” gazetarilor. Le semnează și Elena Burmaz, Al. Glugaru, Nae Roman, Mia Apostolescu, Aurel Munteanu. Cea mai recentă e din Vaslui, urbea lui nea Costică. ● Leny Caler, Tony Bulandra și Maximilian interpretează *Millonara* lui Shaw. Staturile nu gustă finul umor al textului. ● T. Argeșia predă Teatrului Național Sgîrcitul de Molière. Se repetă în regia lui Ion Șahighian. Marele poet va traduce aproape întreg teatrul clasicului dramaturg, dar traducerile sale vor dispărea, în vremea războiului, din biblioteca primei scene. ● La trei secole și jumătate de la

premiera *Cidului* de Corneille, se propune ca spectacolul jubiliar să se prezînte pe terasa catedralei din Burgos, unde odihnesc cei doi îndrăgostiți care au inspirat drama. ● Lola Bobescu concertează la Ateneul Român. Dirijează Gogu Georgescu. Marea violonistă va reveni deseori în țară. ● După debutul pe scena Teatrului Comedia, după un popas la rampa scenei Excelsior, Dina Cocea este angajată în trupa soților Bulandra. Actrița nu uită să-l numească pe Puiu Iancovescu „profesorul meu”. Mulți alți actori de seamă au învățat de la el meșteșugul: Beligan, Birlic... ● Pe nesimțite, a trecut sfertul de veac de la debutul lui Victor Eftimiu... Se reia, festiv, *Însir-te, mărgărite!* Agepsina Macri este încă Sorina, Grigore Mărculescu — Alb Împărat, iar Nicolae Brancovici rotește paloșul Zmeului. ● Moare Dimitrie Dinicu, profesor la Conservator, inițiatorul primei orchestre simfonice românești, orchestră în care au debutat G. Enescu, Nona Ottescu, Alfred Alesandrescu, A. Castaldi. ● La adunarea Societății Autorilor Dramatici Români, sînt văzuți în sală, în mare

tandrețe, foștii președinți ai societății, Ion Minulescu și M. Sorbul. În prezidiu, „clopoțește” Caton Theodorian; Camil Petrescu și V. Eftimiu se pregătesc să vorbească, tinerii stau pe la uși și „sorb” cuvintele maestrilor. Vremuri idilice... ● Cuplul Sică Alexandrescu — Tudor Mușatescu adaptează „în cascadă” comedii franțuzești pentru trupa Teatrului Vesele. Se „croiesc” roluri mai ales pentru „careul de asi” al ansamblului — G. Timică, Ionel Țăranu, Costică Toneanu și Birlic. ● Elena Penescu-Licia prezintă un recital coregrafic la Opera Română. Coregrafia românească este încă în faza eroică. ● În Editura Fundațiilor: N. Iorga, *Oameni cari au fost* și Tudor Vianu, *Estetica*, vol. II. ● Cîntăreața de renume mondial Florica Cristoforeanu a împlinit 25 de ani de carieră. La spectacolul festiv, cîntă arii din operele: *Carmen*, *Manon*, *Adrienne Lecouvreur*. Debutase pe scena umbrită de castanii Parcului Oteteleșanu, în operele a căror vrajă era sponită de glasul și făptura celui fără pereche, Leonard.

I. N.